

www.nb.rs
 Редакције и админист.
 Космајска ул. бр. 22.
 У листу се дају у админист.
 — Цена утврђена —
 Плаћена се писма не
 враћају. Рукописи се не
 враћају.
 Писма, рукописе, новац
 не остављају се односно
 лист, слати власнику
 листа

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
 „СТРАЖА“ — БЕОГРАД
 Претплата за Србију
 на пошти:
 на годину див. 12.—
 „ шест месеци „ 6.—
 „ три месеца „ 3.—
 „ један месец „ 1.—
 Претплата за иностранство
 на пошти:
 на годину див. 30.—
 „ шест месеци „ 15.—
 „ три месеца „ 7.50

Последњи отпори

Наредба аустријског главног штаба

БУКУРЕШТ, 7. јануара

„Минерва“ доноси сензациону вест, да је главнокомандујући аустријске војске, ерцгерцог Фридрих у споразуму са началником штаба Хецендорфом упутио свима армијским штабовима наредбу, да поднесу извештај о стању у коме се трупе налазе, као и извештај о томе да ли треба учинити измене у командантима јединица.

У румунским војним и политичким круговима влада уверење, да је аустријска Главна Команда решена, да пре акције дипломатије за мир, да и последњи отпор који би Аустрији, ако би успео, знатно олакшао при склапању мира.

Глиша Марковић

И трећа велика и славна победа

Одступање. — Критични дани. — Крваво ратовање. Напред соколови. — Велики Петар. — Наступање. — Резултат борбе. — Закључак. —

Наступање

19 новембра у вече наше високоумне и славне војсковође, били су већ готови са нападним планом, а 20-ог отпочело и наступање на целој линији. Наша малобројна војска, и ако слабија према надмоћнијој непријатељској сили, који се је за време паузе од неколико дана утврдио на свима заузетим положајима, ипак кренула је напред уз песму: Ој Србијо мајко mila!... Борба је почела на живот и смрт!... Напред! и само напред, проламала се команда неустрашимих и шаховских војника, а војници уз грохот пушака, клопање митраљеза, распрскавање и зујање распрснутих шрапнела, и уз шиштања и грмљавину граната подвикивали су у скоковима: Чекај Швабо! да те питам, шта тражиш на моме огњишту!... борба је страховито беснела! Звекот наших бајонета наших неустрашимих војника, доносио је победу за победом, непријатељске позиције падају једна за другом. Он бежи! бежи у страху и нереду. Тучен на свима по-

на бегство у највећем нереду, остављајући за собом топове, хаубице, карте пуне муниције, пушке, и остали ратни материјал.

Брзина овог нашег гоњења, ништа није изостала од брзине непријатељског повлачења и већ 27 новембра наше трупе избиле су на Дрину код Рогачице, а 29-ог и код Вишеграда, и на Сави код Обреновца. Остало је још да са туче део непријатељске снаге на правцу Београд—Младеновац VIII и XVII корпуси, који су 25 и 26 новембра нападали на наше положаје, на линији: Космај—Варовница—Дрењс; ну били су силно одбијени, и велике губитке на овим положајима нанели им, а кад смо извршили потребно груписање наших трупа, прешли смо и на оме правцу у офанзиву.

Непријатељ је покушао да наш напад сачека на линији село Степојевац—село Борак—село Лисовић—Парцане—Мала Иванча—Бегељица—Гроцка, отпор на овој линији био је необично отпоран, али и тада, као и увек, напад наших трупа био је тако снажан, да су наши напади напредовали на целој линији; нарочито очајни упорни непријатељски напори, да одрже своје положаје, били су код села Конатице—Степојевац—Бегељица—Губеревац; на Ковини и Крајковој Бари.

30 новембра разбијени су и на овој линији; непријатељ се повлачио под борбом при коме је био у стопу и дању и ноћу гоњен, и приморан да оставља јаке заштитнице, да би могао под његовом заштитом организовати отпор код Београда.

Сталним и снажним гоњењем, непријатељске заштитнице, биле су брзо уништене, да је непријатељу остао још једни спас, да се што пре преко великога броја мостова пребаци на леву обалу Саре и Дунава.

У току овог нашег наступања на Београд, водили смо упорне бојеве са врло jakim непријатељским заштитницама на линији: Мостина—Петров Гроб—Ермо Брдо—Демојачки Гроб—Петрово Брдо—Кречане.

Првог децембра изјутра, наше су трупе већ биле доспеле до на положаје непосредно код Београда, које је непријатељ држао са јачим деловима.

У току 1 децембра наше су трупе после огорчених бојева на Екмануку—Торлак—Дедњу и на Баповом Брду, заузеле и те положаје, а 2 децембра изјутра ушле и у Београд, заробљавајући и уништавајући остатке непријатељских заштитних трупа и силну њихову комору.

У овоме тренутку, на на-

шој територији није имало више ни једног слободног непријатељског војника...

На завршетку горњег извештаја о наступању и напредовању наше славне војске, и њених храбрих старешина, каже се:

„Према досадашњим подацима, само од 20 новембра, па до заузимања Београда (2 децембра) заробили смо: 274 официра, 26 лекара, 40.000 подофицира и војника; заробили смо: 3 заставе, 126 топова, 29 летела, 362 карте муниционе, 70 митраљеза, око 2000 коња, 3 целокупне музике, 22 кујне, 39 пекарница, веома велику количину пушака и муниције, и остале ратне спреме; листа заробљеника и збирање плена, нарочито око Београда још се врши. Непријатељ је у овим бојевима имао преко шест хиљада губитака, које рачунамо, које мртвих...“

(Свршиће се)

Д-р. Рајн

— Један од највећих пријатеља српског народа —

Србија у овом грандиозном рату поред велике храбрости својих витезова има данас својих одличних пријатеља, која о Србији раније нису чули нити су знали да постоји један мали али напредан и јуначан народ.

Ратка пошта

Молим свакога који би ма шта знао да ми јави о мом брату Ђоки Богдановићу, касанину из Београда, редову 9. пука 2. позива 2 чете 4. батаљона, родом из Прилепа. Адреса је: Василија Богдановић, удова, Зорина ул. бр. 48. — Београд.

Јавна благодарност

Од срца благодаримо младом доктору г. Д-р Миловану Миловановићу, који је својом одличном спремом и јединственом бригом око болесника, тако рећи из чељусти смрти отео родитељску наду а сестринску радост милог ми брата Станка Јовановића чиновника Управе Града Београда, излечивши га од петавог тифуса и још двеју компликација: запаљења плућа и катара. Његовом оздрављењу много је допринела и ретка ревност тог и ако младог ипак веома искусног лекара.

Младом г. Миловановићу желимо успеха у даљем раду и лепу будућност.

Нш, 7-1-1915 г.

Мица Н. Јовановићева
члан. Кола Српских Сестара

Остали у Београду

Живојин Терзић, цалн-келер у хотел „Славији“, са сестром Ми-

Јуди се један млад човек за шофера или шоферског помоћника. Обратити се уредништву.

7

5-3

Кушачовића дврска апотека

Отворена је. Скреће се пажња г. апотекарима да пошаљу свога курира што пре за дрогеријску робу, јер је лагер на измаку.

Продаја само за готово.

5

2-5

Ужичних производа и других ДЕЛИКАТЕСА

ПРЕПОРУЧУЈЕ РАДЊА

ЈОВАНКЕ ГРУЈИЋ

Сремска улица до кафана „Мали Војник“

Нарочито препоручује увек свеж печења, кобасица, ементалер, салфаладе, дебрединара, шунке, сланине, сира (кашкаваља), српског лира, из нових крајева. Такође сма довољну количину природног вина и ракије. Цене су солидне, а услуга у свему брза и тачна.

101

-23-

ленијом Лазаревић, удовом и Даницом Остојићевом, којој је муж у рату.

Г-ђа Персида супруга Владисава Петровића трговца и резервног наредника 2. позива са петоро деце.

Цветко Павловић, рентијер. Зорка, супруга Тешимира Беговића, обвезника 3. позива са четворо деце.

За наше војнике

— Наш силни савезник Русија —

Нема готово краја у Европи, у коме се до сада није лепршала победоносна руска застава.

Али политика силне Русије никада није била јаснија, чистија, ни словенскија, но што је сада.

Отац садањег руског цара Николe, покојни цар Александар, оставио је своје сину у аманет да ослободи све неослобођене Словене. Цар Никола, који и иначе необично много поштује свога великога оца, заветовао се да испуни овај аманет свога оца. Само је чекао подесан тренутак за то. Сад је, ето, и тај час куцнуо. Чим је Аустрија објавила рат Србији, цар Ни-

кола је пустио поклич кроз целу пространу Русију:

— На оружје који је Рус и Словенин! Да бранимо слабе, да ослободимо неослобођене! Сад је дошао онај давно очекивани и жељени час!

Овај поклич снажно је одјекнуо на све стране великом Русијом; многи милиони војника похитали су под свету војничку заставу. Ускомешала се пространа Русија као море, кад га бура узбурка, и тешко ономе, кога заплусне тај силни талас од толиких милиона војника! Авај, тешко Немачкој и Аустрији!

5. *Руска војска.* — Велика и многољудна Русија има и многобројну и силну војску. Кад би у Русији узимали у војску свакога за војску способнога мушкарца, Русија би имала на двадесет милиона војника, и то само оних који су прошли кроз касарну и сасвим се спремили за војнички позив. Али у Русији не узимају у касарне свакога младића, који је способан за војску, већ се тамо узимље у војску тек сваки трећи, који извуче коцку, као што је некада и код нас било. Па опет сваке године тамо ступи у ка-

сарну пола милиона регрута. Служба у сталноме кадру траје у Русији три године, тако да Русија у миру има у свако доба по милион и по војника под оружјем. За време рата Русија мобилише десет милиона војника, и то: пет милиона првог позива, три милиона другог и два милиона трећег позива.

Русија има пола милиона коњаника, наоружаних сабљама, кошљима, револверима, карабинима, са митраљезима и топовима. Највећи део руске коњице чине козаци, — они страшни козаци, од чијег имена само, непрестано дрхте и они у Берлину, и они у Бечу, и они у Пешти. То су они руски ратници, који век свој проводе на коњу, незнају за умор, не осећају глад, него као олуја прелећу с једнога краја на други и руше и уништавају све, на што пред собом наиђу.

Русија има преко осам хиљада топова, од којих је шест хиљада брзометних, најновијег система, као и наши што су.

Русија има толику војску, да би руски војници, како би то наша браћа Црногорци рекли, на својим сабљама и ба-

јонетима, могли и небо придржати.

И сад се све то нећ прикупило на граници, све је спремно за борбу и све је готово да јурне горе преко пруске равнице у немачку престоницу Берлин, или да се поплави ћесарев Беч, или да се пробије кроз Карпате и да јави у Пешти.

Али руска војска није само својим великим бројем силна и непријатељу страшна. Она је силна и својом познатом храброшћу.

По речима једнога великога светскога ратника, руска је војска толико храбра, да јој је у храбрости равна једино наша, српска војска.

— Свршиће се —

КОЛОНИЈАЛНА РАДЊА

Обрадовића и Станковића

преко пута Народне Банке

отворена је свакога дана

6 2-3

Чистог шпиритуса

ИМА КОЛОНИЈАЛ. ДЕЛИКАТЕС. РАДЊА
НОСТЕ ЈЕРЕМИЋА
ГРАНД-ПАСАЖ
Један литар 3.50 дин.

1 5-5

РАДЊА ГОТОВОГ МУШКОГ,
ЖЕНСКОГ И ДЕЧИЈЕГ ОДЕЛА
КОД ЧИКА СИМЕ

Коларчева ул.

Отворена је и препоручује се поштованим муштеријама.

2 5-5

ОБУЋАРСКА РАДЊА
Браћа Марковић

Повола је реновирана и отворена у истом локалу Краља Милана — Терзије број 35 и препоручује своје велико стовариште мушке, женске и дечије обуће;

КАЉАЧЕ МУШКЕ, ЖЕНСКЕ,
ВИСОКЕ И ПЛИТКЕ.

4 7-10

Шлеског угља

првог квалитета дивара 7.50 сто килограма са полвозом, може се добити на стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (бара Венеција). Новац се полаже код Српске Банке преко пута гвожђарске радње Ранка Геђевца на Сави.

—12—

Црвени Крст

моли за поклове: новаца, душека, гаћа, чарапа, сламарица, кошуља, јоргана, јастука, пољава, ћилима, шареница, пешкира, марама, назувца, опанака, ципела, анула и посуђе.

Колонијална деликатесна радња

„Гранд Пасаж“

Отворена је и има увек свежу робу

12-14-196

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД Космајска улица бр. 22. БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничних карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмодернијим новим словима, шарама и ликијама.

Штампарија је снабдевена са четири штампарске машине и две СЕЦ МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао израдити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиста и брза, — Цена умерена.